

Nr 387

Av herrar Jonsson och Jönsson i Ingemarsgården, *angående fria läkemedel till långvarigt mentalsjuka.*

(Lika lydande med motion nr 327 i Första kammaren)

Under det senaste årtiondet har avsevärda behandlingsmässiga förbättringar erhållits inom mentalsjukvårdens område. Särskilt har därvid uppmärksamrats hur användningen av olika psykofarmaka, speciellt sådana av fenthiazin- och reserpintyp, kunnat medföra att personer lidande av svåra mentala sjukdomar av långtidskaraktär, vilka eljest skulle kräva permanent sluten vård på mentalsjukhus, kunnat bli fria från sina aktiva sjukdomssymtom, klara sig ute i samhället och kanske t. o. m. försörja sig i arbetslivet. En förutsättning för att den ernådda förbättringen skall bli bestående är emellertid att medicineringen kontinuerligt fortsättes under lång tid. Dessa mentalsjuka behöver sålunda sina psykofarmaka på samma sätt som en sockersjuk behöver sitt insulin och en hjärtsjuk sin digitalis.

Psykofarmaka är inte speciellt billiga läkemedel, och de sjuka är i många fall efter mångårig sjukhusvistelse i små ekonomiska omständigheter. I själva verket utgöres en av de få kvarvarande grupperna av verkligt fattiga i folkhemmet av psykiskt sjuka. Med hänsyn härtill synes det mycket angeläget att dessa sjuka i fråga om ersättning för sina läkemedelskostnader ställs i paritet med personer lidande av olika slags långvariga och allvarliga kroppsliga sjukdomar.

I olika sammanhang har från mentalsjukhusläkarhåll (Osterman och medarbetare 1957 och Wålinder 1964) framförts krav på ändringar i nu gällande ersättningsbestämmelser. Några initiativ från statsmakterna har emellertid ej tagits i saken. Västmanlands läns landsting har nyligen beslutat att för sina patienter med kronisk psykisk sjukdom svara för kostnaderna för vissa psykofarmaka. Detta initiativ måste onekligen betecknas som mycket behjärtansvärt samtidigt som man dock blir tveksam om det verkligen kan vara en landstingens sak att svara för kostnaderna för ifrågavarande läkemedel.

Med anledning av det anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i kungörelsen av den 4 juni 1954 med förteckning över kostnadsfria läkemedel (SFS 1954:

520) att den jämväl måtte omfatta behandling av fall med långvarig och allvarlig mental sjukdom (med diagnos enl. WHO:s nomenklatur nr 300—309) med läkemedel tillhörande fentiazin- och reserpingrupperna samt därmed närbesläktade preparat.

Stockholm den 26 januari 1966

Anders Jonsson

Elias Jönsson

i Ingemarsgården

Nr 388

Av fru **Lindberg m. fl.**, om lika behandling av kvinnor och män i sjukförsäkringsfrågor.

(Lika lydande med motion nr 323 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1966

Marta Lindberg

Erik Adamsson

Sven Ekström

i Iggesund

Iris Ekroth

Rosa Svensson

Sigrid Ekendahl

Astrid Bergegren

Mary Holmqvist